

Què discutíeu pel camí?

Qui no vol tenir la raó? Qui no voldria ser el primer, el preferit, el millor, i ser reconegut? És humà, no és cap mal ni, en si, cap vici. Tot plegat forma part de l'instint natural de conservació.

Però això, fàcilment esdevé motiu de conflicte, de lluita, d'enemistat. Però també pot ser motiu de superació, de manifestació d'una amistat sincera, de creixement de la persona.

El que és malsà és l'enveja, l'odi, el trencament de les amistats, l'orgull i l'egoisme que sorgeixen en la pugna. Jesús proposa la humilitat com a remei, com oli que amoreixa.

L'orgull, però, és tan fi, tan gata maula, que en més d'un s'infiltra amb paraules i actituds. Deixa pas, esperant una relliscada de l'altre, un error que podrà engreixar-lo i engrandir-lo, sortint a la llum, ensenyant la seva hipocresia.

Tampoc no és ensenyament de Jesús, ni és humilitat virtut amagar els dons rebuts, siguin quins siguin, siguin de la classe que siguin, perquè els dons són donats pel bé dels altres, no per ser orgullosament lluïts ni per ser amagats.

Tanmateix no és fàcil saber retirar-se del poder, de la fama, i quedar-se en el servei anònim, sense escarafalls, ni rebequeries. Però és l'última utilització dels dons rebuts que Jesús demana.

P. G.